

den nuværende Regerings Politik: Det store Statsbanekulopkøb og den Kornlov, der kræver saa store Midler.

Jeg tror, det vilde være overmaade vanskeligt at paastaa, at dette finansielle Resultat ikke er tilfredsstillende, naar man husker paa, hvad det er for 7 Aar, som er afsluttede. Men ikke des mindre vil den højtærede Statsminister have, at der skulde have været mere. Og det ærede Medlem Hr. Drachmann var ogsaa af den Opfattelse, at der skulde have været mere, og mente, at hvis man vilde have ført en sund økonomisk Politik i disse Aar, maatte man have oparbejdet en endnu større Reservefond.

Nu beder jeg ærede Medlemmer spørge sig selv: hvorledes tror man, at et Krav om, at der ved Afslutningen af Krigen skulde ligge mere end 350 Mill. Kr. i Kassen, vilde være blevet optaget af Rigsdagen og den danske Befolkning? Tror man, at nogen Regering kunde have faaet nogen Rigsdags Tilslutning til Erlæggelse af Skatter til Opsamling af en større Kassebeholdning end 350 Mill. Kr. ved Krigens Slutning? Den højtærede Minister synes at mene det. Han siger: Det gale er ikke, at Skatteevnen under Ministeriet Zahle anspændtes til det yderste, og han tilføjer: Jeg har selv været med. Det gale var, siger han, at man satte Udgifterne op. Og mærkværdigvis glemmer den højtærede Finansminister at tilføje: Jeg har selv været med. Han var det som bekendt baade til at sætte Indtægter og Udgifterne op netop i det Forhold, der er fremkommet. Tror Ministeren virkelig, at det havde været muligt at sætte Indtægterne saa højt op som sket, hvis Udgifterne havde været saa lave, at man var stilet hen mod en Kassebeholdning paa 500—600 Mill. Kr.? Nej, den højtærede Finansminister kan være overbevist om, at den Politik, der har været ført, er den eneste mulige.

Maa jeg have Lov til at spørge den højtærede Finansminister om, hvornaar Skattelovene kan tænkes fremlagt. Jeg forstaar, at det i det væsentlige er de nuværende Skattelove, der vil blive foreslaaet fornyede, maaske reviderede paa visse Punkter; men det vilde være ønskeligt, om de snart melder sig. Maa jeg i denne Forbindelse tillige udtale Haabet og Forventningen om, at den Ordning vedrørende Biografteatervæsenet, som den højtærede Justitsminister omtalte, ikke maa blive gennemført uden at have været forelagt Rigsdagen eller Finansudvalget og derigennem Rigsdagen som bevilgende Myndighed. Maa jeg endelig sige til den højtærede Finansminister eller maaske snarere til Statsministeren,

at jeg savner Regeringens Svar paa, om den vil forelægge de to Grundskyldslove. Det vilde være særdeles ønskeligt for os at erfare, hvorledes Ministeriet stiller sig hertil. Det er efter vor Opfattelse aldeles uomgængelig nødvendigt, at Spørgsmaalet om Grundskyld ikke gaar ud af Diskussionen, men at denne Diskussion føres i indeværende Rigsdags-samling.

Det sidste Afsnit af de Bemærkninger, jeg har at fremføre, drejer sig om Danmarks økonomiske Tilstand. Heraf er der givet forskellige Billeder, og der er givet forskellige Bidrag til Forstaaelsen deraf. Et af de Billeder, der var mest detailleret udmalede, var det, som det ærede Medlem Hr. Drachmann gav.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann sagde om Danmarks økonomiske Tilstand nu, at det var en „national Skandale, den, der betegnes ved en tom Statskasse, ved et Land, der trues af Fattigdom, men som for kun et Par Aar siden stod i højeste Rigdom“. Hvad „den tomme Statskasse“ angaar, kan jeg henvise til tidligere Bemærkninger. Men hvad er det da for en Fattigdom, der truer Danmark? Det ærede Medlem Hr. Drachmann siger det selv tydeligt, han siger, at vi trykkes af „andre Landes Statsrestriktioner“; at England fordyrer vore Kul og alle vore Raavarer ved særlige Foranstaltninger, at der er Importforbud for vor Industri i forskellige Lande, og at der i Tyskland træffes listige Foranstaltninger, som undergraver vort Lands Rigdom, at Ulykken er de store Landes statsregulerende Foranstaltninger, dets Statssocialisme paa Handelens Omraade. Og da det ærede Medlem er kommet saa vidt, skal han til at karakterisere, hvad det er, de andre Lande gør; og saa gør han mig den Ære at sige „den engelske Statssocialisme, det engelske Ove Rode-System“, og at sige: „Nu er det den stedlige Ove Rode, der baade stryger Kulprofiten i Lommen, og som dikterer os Prisen paa vort Smør og Flæsk“.

Jeg maa sige til det ærede Medlem, at han er ikke tilstrækkelig aktuel i sine Sammenligninger, han skylder den høje Regering den Agtelse at hente sine Sammenligninger fra den, og han skulde derfor have sagt: „den engelske Statssocialisme, det engelske Madsen-Mygdal-System“, og tilføjet: Nu er det den stedlige Madsen-Mygdal, der baade stryger Kulprofiten i Lommen o. s. v. Thi det Billede, det ærede Medlem Hr. Drachmann opruller af den engelske Politik — fast Kulpris i England og en stor Statsafgift —, er jo den